

χειρονομία, ένα σκοντούφλιασμα, ένα του τραύλισμα, ένα του μόνο χαρακτηριστικό τίποτε. Άλλο το έργο που θα λογαριάζεται περισσότερο απ' όλα στην ιστορία των νεοελληνικών γραμμάτων είναι ο «Νουμάς». Πέρασαν από τις στήλες του ποιητές και πεζογράφοι που ξεχωρίζουν σήμερα και που τιμή αξίζουν στους κύκλους όλης της πνευματικής ενέργειας και της θεωρίας και της πράξης. Περισσότερο από την αναγέννηση, που έλαβαμε της ελληνικής ψυχής, γίνονται οι συντελεστές μιάς γέννησης· είναι η ποίηση που συνεχίζει τη σολωμική παράδοση και μαζί μ' εκείνη και παράλληλα ο πεζός λόγος που μ' όλα τα προσκόμματα, τα εμπόδια, τις δυσκολίες, τους διωγμούς, τις άγριες, τα χιρίσματα, τραβάει εμπρός. Δέ γνωρίζω καλή καλή ποιές ιδέες θα βιασύνιζαν τώρα τελευταία τη σκέψη σου και την πολυβασανισμένη σου ζωή· αλλά, νομίζω, πώς και με όλες σου τυχόν τι· αντίλογίες, θα έκλεισες τα μάτια σου πιστεύοντας στη ζωντάνια και στην προκοπή του δημοτικισμού.

Τα λόγια μου αυτά, που κίνδυνος είναι να φανούν σχολαστικά, μπορεί, και άσυγκλητα μπροστά στην άνελεημόνη πραγματικότητα του θανάτου σου που όραφνίζει έτσι και χτυπά ένα σάιτι αρκετά δοκιμασμένο από την κακή τύχη, πίστεψε πως σου τα προσφέρω λαγαρισμένα από τα δάκρυά μου, φτωχέ μου φίλε και καλή συνάδελφε. Πιστεύω πως αν ήμπορούσες ακόμη, και μετά τον τελειώμό σου, κάποιο λείψανο πνευματικής συνέχειας να έχης με τα πράγματα του κόσμου τούτου, θα σε συγκινούσαν αν όχι περισσότερο, όμως ίσα με τους θρήνους που θα βούιζαν τριγύρω σου. Θα σε συγκινούσαν ίσα με τη σκέψη πως αφήνεις μέσα στην πολυκύμαντη αυτή ζωή, οτι έκλεχτότερο στά σπλάγχνα σου θα έτρεφες, το νέο σου παιδί με φλέβα ποιητική καθάρια, γραμμένο—είνε η γνώμη μου—αν δεν του κόψουν το δρόμο άνυπέρβλητα εμπόδια να πολλαπλασιάση την κληρονομία σου, αγαπητέ μας Ταγκόπουλε, που πάντοτε θα ζής στην ένθυση των φίλων σου.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΣΤΙΣ 15 ΤΟΥ ΜΑΗ 1909

Γεννήθηκα στις 12 του Σεπτεμβρίου 1867
 στην Νύμφα που είναι ο παλιός μου
 πατριάρχης Ανατολικής Ορθόδοξης
 και ονομάζεται στην Αθήνα, που ονομάζεται
 της μάννας μου. Στις 1890 πήγα
 να διαβάσω με τον πατέρα μου στην
 Χρονία· έβρισκα τον πατέρα μου στην
 μου. Από το 1887 - 1890 ήμουν
 εκπαιδευτής στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 σίχην διαβάσα και με τον πατέρα μου
 εκπαιδευτής στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 Στις 1891 μετακόμισα στην Αθήνα
 και ήμουν στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 πνευματικός στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 Στις 1896 Στις 1898 ήμουν
 στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 1899 ήμουν στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 και στις 1900 πήγα στην Αθήνα
 στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 αρχισυντάκτης στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 1903, στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 Στις 1905 ήμουν στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 και στις 1906 ήμουν στην Αθήνα· ο πατέρας μου
 και στις 1908 ήμουν στην Αθήνα· ο πατέρας μου

ΣΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Άπ' την ημέρα που η Μυριέλλα σου
 —το μυστικό σου το τραγούδι,—
 πήρε φτερά κι από το Σείριο
 πιο πέρα πέταξε άγγελουδι,

Δέ ζούσες πιά... Τη γη δέν πάταγες...
 Κι όλο προς τ' άστρα είχες στραμμένα
 τα μάτια σου, φτωχέ μου, που είταν
 πάντα στο δάκρυ φορτωμένα.

Κι όπου αν στεκόσουν, μια υπερκόσμια
 φωνή άκουγες που σοίλεγε: «Έλα!»
 Και τέλος έφυγες χαρούμενος
 για ν' άνταμώνης τη Μυριέλλα.

Κ' έμεις,—όπου σκληρά μās άφησες,—
 τί κλαίμε για το θάνατό σου;
 Άφου είταν η ζωή σου θάνατος
 κ' εκείνος λυτρωμός σου, φώς σου.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΕΚΙΠΗΣ

Στις 15 του Μαΐου 1909
 στην Αθήνα
 ο Σωτήρης Εκίπης